

موثر در توسعه کسب و کارهای استان کرمان

روی استراتژی و عملکرد کسب و کار دارد.

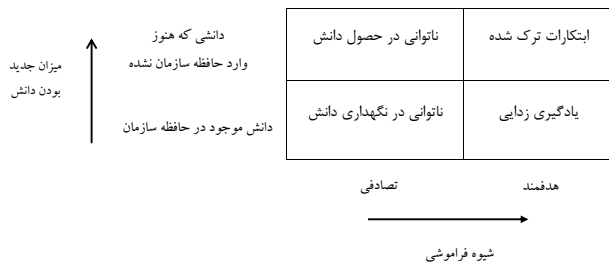
فراموشی سازمانی

بر اساس تعریف صاحب نظران، فراموشی سازمانی، ناتوانی در یادگیری موضوعات سازمانی نیست بلکه فراموشی، فرایندی است که پس از یادگیری اتفاق می افتد از این رو می توان فراموشی سازمانی را از دست دادن دانش سازمانی تعریف کرد که باعث تغییر در قابلیت های سازمان می شود. فراموشی سازمانی ممکن است هدفمندانه یا تصادفی، زیان آور و یا سودآور باشد. در همه حالات فراموشی می تواند تاثیر مهمی را بر روی رقابت پذیری یک کسب و کار بگذارد. به طور کلی در سازمان ها دو شیوه فراموشی داریم:

- ۱- فراموشی تصادفی (غیر ارادی): این نوع فراموشی اغلب به از دست دادن تصادفی دانشی مربوط می شود و قدرت رقابت پذیری شرکت را کاهش می دهد و اغلب زیان آور است برای اینکه سازمان ها بایستی دانش فراموش شده را مجدداً بیاموزند (این نوع فراموشی ناشی از سیستم های حافظه ای معیوب و ناقص سازمان هاست).
- ۲- فراموشی هدفمندانه (ارادی): این نوع فراموشی به از دست دادن هدفمندانه دانش، مربوط می شود و اگر این فراموشی بطور صحیح مدیریت شود می تواند سازمان را از ستاده هایی که غیر کار کردی هستند رها کند و قدرت رقابت پذیری سازمان را افزایش دهد.

انواع فراموشی در کسب و کارهای استان و روش مدیریت آن ها

برای پرداختن به ابعاد فراموشی در بنگاه های استان، دو فاکتور شیوه فراموشی (هدفمندانه/ تصادفی) و میزان جدید بودن دانش مورد نظر قرار گرفته است و با توجه به دو عامل فوق الذکر که در ماتریس زیر ترسیم شده است، انواع فراموشی سازمانی در کسب و کارهای استان را می توان به چهار دسته به شرح زیر تقسیم کرد:

۱- ناتوانی در نگهداری دانش

در این نوع فراموشی، دانشی که به خوبی در حافظه سازمانی مستقر شده است، به طور تصادفی از بین می رود. برخی از عواملی که در کسب و کارهای استان باعث این نوع فراموشی می شوند شامل گم شدن اسناد مهم، ترک کار پرسنل کلیدی سازمان، عدم استفاده دانش بصورت مرتب و ... است. این نوع فراموشی در برخی از سازمان ها کاملاً قابل لمس است و باعث می شود که شرکت ها، منابع حیاتی شان را در مزایای رقابت پذیری از دست بدهند و متحمل هزینه های بسیار برای برگرداندن دانش از دست رفته شوند. برای جلوگیری و مدیریت این نوع فراموشی راهکارهای زیر وجود دارد:

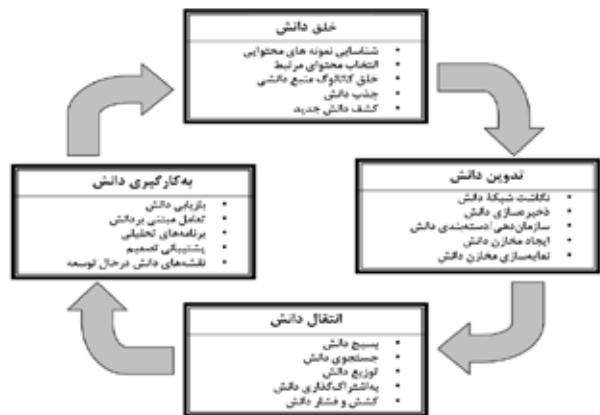
الف - جا و موقعیت درست دانش سازمانی را پیدا کنند

برای جلوگیری از فراموشی دانش مهم، سازمان ها نیاز دارند که بدانند دانش در کجا مستقر شده است. اکثر اوقات دانش با ارزش در یک سازمان، دانش ضمنی، مکتوم و غیر رسمی است و بوسیله کارکنان از طرق مختلف بوجود می آید و بیشتر این اطلاعات ممکن است در ذهن کارکنان باشد. همچنین مواردی از جمله تکنولوژی های ارتباطی امروزه (مثل اینترنت)، ساختارهای سازمانی غیر متمرکز و دانش مشارکتی ممکن است در معرض این نوع فراموشی

جای هیچ شکی نیست که تحلیل، بررسی، آسیب شناسی و بهبود فضای کسب و کار از اهمیت بسیار ویژه ای برخوردار است، اما در کنار این موضوع، مسئله ای که در کسب و کار های استان تا حدی مغفول مانده است و از اهمیت برابری با بهبود فضای کسب و کار برخوردار است، مدیریت دانش سازمانی است، چرا که امروزه دانش و فناوری گسترش یافته و تغییرات و پیشرفت های تکنولوژیکی باعث تغییر محیط رقابتی شده و محیط تجارت بین الملل به محیط رقابتی و پر از چالش تبدیل گردیده و پارادایم های جدیدی ظاهر شده که بقا را برای بسیاری از بنگاه ها مشکل ساخته و در چنین محیطی که امتیازهای رقابتی تغییر شکل می دهند، بزرگترین امتیاز رقابتی و پارادایم های جدید کسب و کار، یادگیری سازمانی و مدیریت دانش سازمانی می باشد.

در عصر حاضر، بسیاری از شرکت های بزرگ دنیا با به کارگیری و عملی سازی مدیریت دانش در جهت رشد و توسعه خود گام برداشته اند شرکت هایی مانند سونی، مایکروسافت، تویوتا، فورد و... با پیاده سازی مدیریت دانش بر اساس فرآیند زیر، به برتری رقابتی در میان شرکت های مشابه دست یافته اند. آنها به این نتیجه رسیده اند که اجرای مدیریت دانش از بسیاری از دوباره کاری ها جلوگیری می کند. بنابراین چالش ها به حدی است که حتی شرکت های موفق، دیگر نمی توانند با تکنولوژی و تولید همیشگی، موفقیت های خود را تکرار کنند. حال نکته حائز اهمیت پاسخ مناسب به این چالش هاست.

فرآیند مدیریت دانش

محققان مدیریت با مطالعاتی که انجام دادند در کنار نقش حیاتی یادگیری سازمانی و دانش سازمانی به موارد زیر اشاره می کنند:

۱. تنها ایجاد و انتقال دانش برای افزایش رقابت پذیری کافی نیست.
۲. اگر از حافظه سازمانی محافظت نشود، قسمت های مهم دانش در حافظه سازمانی رو به زوال خواهند رفت (دانشی که به سازمان اضافه می شود به طور پایدار باقی نمی ماند)
۳. گاهی اوقات نیاز است که دانش و علم جدید جایگزین قدیمی آن شود و بنابراین فراموشی مورد نیاز است.

در یک محیط رقابتی شدید، توانایی فراموش کردن دانش قدیمی به همان اندازه اهمیت دارد که دانش جدید مهم است. به هر حال فراموشی و یادگیری زدانی بایستی به عنوان جزء لاینفک فرایند یادگیری و مدیریت دانش استراتژیک سازمان به حساب آید که اثر مثبت بر

معصومه سعیدی